

Finalista
TONI GOL ROCA

PATERNA RURA

*Fineix lo jorn, com de lluny
una música s'acaba,
los cims que dauraba'l sol
la boyra del vespre amaga.
Baxan boscaters dels rochs
ab la destrat a l'espallla
y baxan los cavadors
jiravoltant per les rases.*

PONS I GALLARZA

Visc en la roca,
i en el llamp, i en la pluja.
Sóc en les coses.

Ragen del cedre
gotetes de reïna.
Saba de vidre

El rusc d'abelles
a l'ombra de la balma.
Mel de poncella.

Matí de gebre.
El greix de l'escopeta
impregna l'aire

Jardins de molsa.
Entre cases i artigues,
flor de pinassa.

Flota un silenci
de neu sobre el paisatge.
Hora sagrada

Petjades blanques
a la cort del rei *Crimson*
cristalls de roc(k)a.

Pins i ginebres.
Vol de perdius rogenques:
sang bosquetana

Com la florida
dels prats, la vida humana
sobre la terra.

Camps de roselles.
Francesc d'Assís camina
entre blats tendres.

Glòria vana.
Deliris de grandesa
dins del sepulcre.

Com la ressaca
les ones de la terra:
mar de misteri.

Oh, mort perfecta
com la nevada densa,
silent, solemne.

Sobre el bosc d'herba
un noble brau et mira:
bellesa blanca.

Fango misteris.
Abstret, camino i reso
jaculatòries.

El vell sanglota
assegut en silenci:
enyor ferotge.

Fecund novembre.
Pluja sobre la terra
del cementiri.

Volen cornelles
damunt del Gran Diedre:
bella muralla.

Herbes alpines,
els cagallons de cérvol
dalt la muntanya.

Llosa allisada
a la via del Guarda:
set a més, mínim.

Rere un ginebre
fa pipí una nena:
flors bosquetanes.

Muntanya blanca.
L'acer dels grampons. Verge
neu profanada.

Veig el meu crani
rodolant amb els còdols
de les tarteres.

Juga la brisa
amb la pols dels meus ossos.
Sóc terra i aire.

Sóc tot silenci.
Sóc neu que es fon, congesta
breu i infinita.

Suren estrelles
dalt dels cims invencibles:
governos i arcàngels.

Hivern de vida
el pensament de cendra;
llacuna fonda...

El lleu murmuri
del rosari: misteris
de dolor cremen.

Som menja cara
dels voltors. Les altures
ens dignifiquen.

La fe esgotada.
Ja no hi cap l'esperança.
Som éssers lliures.

Núvols que corren.
Dalt la carena brillen
vents, nebuloses...

Sóc pols, sóc pedra.
Per solcs i recs davallo.
Retorno a casa.

Com el sol neix
novament cada dia
dalt les muntantes